

สุนทรพจน์

ในงานเลี้ยงอาหารค่ำ ประจำปี ของสมาคมธนาคารไทย

20 กุมภาพันธ์ 2507¹⁾

คุณประธานในงานนี้
ผมภูมิใจคิดค่าเป็นทำนอง

วาสนาได้ “ว่ากร” มานานช้า
คะเนนับจับตาคงมาพัน
ด้วยเมตตาสมาคมธนาคาร
พบสุขชนต้องใจมีไมตรี
ท่านเชิญมาว่าจะให้ปราศัยท่าน
ทำงานดีเชิญเพราะเกินเมื่อใด

คำวันนี้มีใจใคร่ประหวัด
ที่ประธานกรรมการท่านเป็นมา
ท่านมีคุณหนุนนานฐานนายก ฯ
ร่างกฎหมายธนาคารมานานปี
ขอตั้งจิตอธิษฐานให้ท่านสงบ
ขอพระคุณบุญนำล้ำพิมล

สิ้นสฤษดิ์สิทธิ์ล้ำผู้นำรัฐ
ฯพล ฯ ถนอมจอมพิชิตกิตติขจร
ท่านเลื่องชื่อลือเลิศเทอดสุจริต
มอบแต่ไทยไพร่ฟ้าประชาชี
ผมคำนึงถึงพวกเราเหล่าแบ้งแก้ว

มวลสตรีศรีบุรุษเกียรติผุดผ่อง
ด้วยใจปองจรรุสพจน์ประพันธ์

สี่ปีกว่าปริดีเปรมเกษมสันต์
รับเชิญมาเอราวณกันทุกปี
เลี้ยงอาหารหรรษาสง่าศรี
ฟังดนตรีเพิลิตเพิลินเจริญใจ
ก็เอางานตั้งจิตตามนิสสัย
อย่าเกรงใจริงจิตระอิตรระอา

ถึงจอมพลธนะรัชต์นาถา
หลายธนาคารใหญ่มีไมตรี
ได้ป้องปกเสริมสร้างวางวิถึ
กฎหมายดีก็เพราะท่านบันดาล
ในล้มปรายิกภพสพทุกศ
สุขเกษมเปรมกมลวันนร

ผู้เจนจัดยอดทหารชาญสมร
เป็นบวรอัคมหาเสนาบดี
ท่านประดิษฐ์ด้วยค่านำศักดิ์ศรี
“จงทำดี จงทำดี ดีจงทำ”
ควรเสนาสนองตอบให้ชอบฉ้า

1) ธันวาคม 2506 จอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีต่อจากจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งถึงแก่อสัญกรรม
รัฐบาลชุดใหม่มีคำขวัญว่า “จงทำดี จงทำดี ดีจงทำดี”

“จะทำดี จะทำดี” นี่เป็นธรรม
ทำอะไรจะให้ดีมีปัญญา
จะขอนำธรรมปฏิบัติเป็นปัจจัย

“จงทำดี จงทำดี จงทำดี”

ลูกค้าตีรับไว้ฉบับล้น
เช็คของใครไม่มีเงินเกินกำหนด
เมื่อเดือนข้างทำอีกต้องหลีกไกล
ธนาคารงานจะดีที่ใครติด
ชมชื่นชอบระบอบไทยใครใครชม
ผมยินดีจะแกลงแจ้งข้อไข
บางธนาคารท่านแก้ไขได้สำคัญ
มีเติมพันธันอาสาจะพาเลี้ยง
ปีนี้ใครจะให้เลี้ยงยังเลี้ยงทาย

“จงทำดี ทำจงดี้ ดี้จงทำ”

แบ็งก็อื่นชั่วชั่วไปมิโยตี
พระห้ามปดงดฆ่าเป็นอาบัติ
“คนอื่นปดเราปดได้ไม่เวรกรรม”
เช่นดอกเบียเสียแพงบางแบ็งก็โจษ
เกินกำหนดกฎเกณฑ์พิเรนทร์มนุษย์
แท้ที่จริงก็มีไม่ก็แบ็งก็
ธนาคารชาติเคยตรวจแล้วสวดเอา
ถึงเขาผิดจิตเราน่าจะกล้าแข็ง
ถึงเสียหายรายได้น้อยไปบ้าง

“จงทำดี ดี้จงทำ ทำจงดี้”

คิดให้ลึกตริกให้ชัดเป็นลัจจา
กับของผู้ถือหุ้นทุนสำรวจ
ต้องปกปักรักษาอย่าพลิกแพลง

ซึ่งจะนำพัฒนามาสู่ไทย
วิชันนาเล่าแจ้งแกลงไข
อำนาจชัยธนาครงานสำคัญ

เพื่อเป็นศรีแนวแน่ไม่แปรผัน
ลูกค้าชั่วก็ดกกันกันออกไป
ต้องสอบถามตามกฎหมายสงสัย
ต้องแก้ไขปิดบัญชีมีแต่ลม
เช็คคักดีสิทธิ์เงินฝากก็มากถม
จะนิยมฝากเงินเจริญศรีวัน
ว่าผมได้สังเกตเห็นเหตุผัน
สำเร็จพลันเคลียร์ตั้งปีกปลาย
ไม่หลีกเลี้ยงโต๊ะเงินให้ด้วยใจหมาย
อย่าแหงนหน้ายทวงเลี้ยงได้ใครทำดี

ให้เลิศล้ำคุณลักษณะเป็นสักขี
เพราะไม่มีเงื่อนไขในศีลธรรม
มิได้ตรัสยกเว้นเป็นข้อขำ
ผมแน่ใจมิใช่คำของพระพุทธ
ด้วยเอาใจดแย่งเงินฝากอุดหนุน
ช่างแสนสุดโลโกโหมหันเมา
ที่ให้แพงยอมเสียดอกเพื่อหลอกเขา
แต่นี้เล่าจะปรับโทษโปรดอย่าพราง
ไม่เกรงแรงวิถีมืดคิดเอาอย่าง
อย่าระคายธรรมแน่แท้ธรรมา

คิดถ้วนถึเงินทองของใครหนา
ของประชากรราษฎร์มากผู้ฝากแบ็งก็
มิใช่ของผู้จัดการแม้งานแข็ง
ความแข็งแรงมั่นคงเป็นธงไชย

กุม่าสิ้นอย่าร้อนให้กู่ยาว
เงินของเขาเราดลุมดลุมเกลี้ยงไป
นายธนาคารมีภารักิจับผิดชอบ
กับทั้งช่วยรัฐพัฒนาอย่าละเลย
ปฏิบัติครัดเคร่งเกรงกฎหมาย
ใครเพลงพลิกกริกรีนไม่เป็นการ

“จงทำดี ทำจดี ดีจึงทำ”

นโยบายหมายแท้แน้งำนง
ชลประทานการเกษตรวิเศษสุด
งานถนนขนส่งทั้งพลังงาน
ประมงลึกศึกษาคมนาคม
ขอเบิกมาธนาคารชาติยามขาดแคลน
สามปีก่อนผ่อนได้ไม่ช่วยรัฐ
ช่วยธนาคารพาณิชย์คิดระดม
ตั้งแต่นี้มีปัญหามาซ้ำสอง
ไหนจะห่วงการค้ำมหาชน
ผมขอไซวันนโยบายที่หมายมุ่ง
คงชวนชวยชยายกิจพนิชย์มาตร

“อย่าทำชั่ว ชั่วอย่าทำ ทำอย่าชั่ว”

จะจำเริญเดินหน้าประชาไทย
มีปัญหาค้าขายอยู่หลายข้อ
อันมนุษย์สุจริตคิดไว้ชื้อ
จะแก้ไหนแก้ได้ไม่ของขัด
ก็ค้าตงลงกระเบาอย่าเอาใคร
อันสินค้าขาออกควรบอกย้ำ
ราคาตกกลางคงคูกคาม

ต้องสืบสาวลูกค้าฐานะไหน
นั่นมิใช่แบ่งกิ่งแท้จริงเลย
ยังระบอบเงินเสถียรตั้งเพียรเฉลย
ทั้งช่วยเซยทำกำไรให้ธนาคาร
“ไม่หนีหน้ายสำเร็จงามทั้งสามสถาน
ควรวางสารขอลาออกบอกตรงตรง

รัฐท่านนำพัฒนาการงานประสงค์
ท่านจะจงจ่ายเงินหลากมากโครงการ
ทั้งงานอุตสาหกรรมล้ำไพศาล
กับสาธารณสุขทุกเขตแดน
ท่านปรารมภ์ใช้เงินเกินหมื่นแสน
ผมก็แปลนสนองตอบชอบนิยม
แบ่งกัชาติจัดเงินกู่ดูให้สม
ช่วยสร้างสมปัจเจกเอกชน
ไหนจะต้องช่วยรัฐพัฒนาะผล
ทั้งกังวลรักษาค่าเงินบาท
จะบำรุงการค้าไทยมิให้ขาด
ทั้งงานราษฎร์งานหลวงอย่าห่วงใย

ไทยรอดตัวพันทุกข์เป็นสุขไส
ต้องอาศัยนายธนาคารหาญร่วมมือ
อย่าย่อท้อแก่ไขมิได้หรือ
ใช้ความซื่อสัจธรรมประจำใจ
เช่นจะตัดต้นทุนอุดหนุนใหญ่
ทุนจะได้ต่ำลดให้ดังงาม
เป็นเงื่อนงำปัญหาใหม่ของไทยสยาม
ต้องพยายามผลิตได้มิให้แพง

วิสัยหนาวจากขวัญท่านนายก ฯ
ขยายความตามขอบบอบแบ็งก์
ยังจวนใจไม่รู้ที่อยู่หนึ่งซ้อ
ท่านปรารมภ์นมก้เห็นเด่นประเทือง
ตัวอย่างเช่นเป็นรัฐมนตรี
อย่าข้องเกี่ยวเที่ยวร่ำทำเป็นกรรมการ
ผมสงสัยไม่แจ้งจิตกิจการค่า
กิจนาครท่านผู้ใหญ่จะไม่เกี่ยว

จบสุนทรกลอนสุภาพเพียงคาบนี้
แม้เป็นเรื่องเคื่องขัดอ้อธา

ในนามของท่านผู้
ได้เสฟได้ตี้มเพลิน
ผมขอกล่าวคำสรรเสริญ
ขอขอบคุณนึ่งน้อม

ขอศรีไตรรัตน์เจ้า
เหล่าสมาชิกธนาคาร
จงประสบสุขขานต์
บุญยิ่งบุญนำอ้า

เชิญสตรีบุษย์ผู้
เชิญท่านร่วมปณิธาน
เชิญตี้มเพื่อเหล่าธนาคาร
เชิญตี้มอวยพรแล้ว

หวังไม่ตกบกพร่องต้องแสดง
แม้้นคำแรงคงไม่ร้ายระคายเคื่อง
จอมพล ถ. ท่านแถลงแจ้งเป็นเรื่อ
ว่าใครเฟื่องเป็นผู้ใหญ่ในราชการ
ไม่ควรมีการค้ามาสมาน
สมาจารข้อนี้ดีจริงเจียว
หมายความว่ากิดใจบัดยังเฉลีย
หรือจะเหนียวรั้งไว้ไม่นับค่า¹

เหลือแต่โคลงแทนสัพพีและยะธา
โปรดเมตตาด้วยประสงค์ “จงทำดี”

รับเชิญ
เพลิดพร้อม
คุณบรรเจิด คณะนา
จิตด้วยไมตรี

บันดาล
ท้วนหน้า
อิสระ ภาพเสย
จูงได้ทำดี

มาฐาน แขนกนอ
จิตแผ้ว
เจริญยิ่ง ยิ่งแฮ
จูงได้ทำดี

1) ดร.ปวย เขียนเล่าไว้ในบทความ “เหลียวหลัง แลหน้า” ว่า “ครั้งหนึ่งรัฐบาลของจอมพลถนอม ประกาศออกมาห้ามมิให้รัฐมนตรีทั้งหลายประกอบการค้าหรือเป็นประธานกรรมการ กรรมกรในธุรกิจต่าง ๆ ในการแสดงสุนทรพจน์ประจำปีที่สมาคมธนาคารไทย ผมจึงถูกเป็นคำกลอนยกย่องจอมพลถนอมว่า ท่านทำดี แต่ยังมีรัฐมนตรีหลายท่านเป็นประธานหรือกรรมการธนาคารพาณิชย์อยู่ หรือว่าธนาคารพาณิชย์ไม่ใช้การค้า ในสองสามวันต่อมา จอมพลถนอมก็ลาออกจากประธานกรรมการธนาคารพาณิชย์ แต่ไม่ปรากฏว่ารัฐมนตรีอื่นใดลาออกตามท่าน”

ADDRESS

AT THE ANNUAL DINNER OF THE THAI BANKERS ASSOCIATION

20th February 1964

Mr. Chairman, Ladies and Gentlemen.

My talk tonight will be in verse in the hope that it may contribute somewhat to the general enjoyment of the occasion, (and soften the self-righteous tone of the substance).

For the past four or five years, every February has been an important month, because we are invited to the Erawan to enjoy the hospitality of the Thai Bankers Association, to taste good food, and to enjoy music in good company. For my part, having been invited to address the meeting, I always endeavour to discharge this duty with pleasure. The association, of course, will feel free to break this monopoly and monotony any time it pleases.

Tonight I would like to spend a few minutes remembering Field Marshal Sarit Thanarat. First, in his capacity of Chairman of several important banks, and secondly, in his capacity of Prime Minister. As head of the Government, His Excellency had nursed and led our present Commercial Banking Law successfully through its various stages. The merits of the present law are due in no small measure to his sympathy and efforts. R.I.P.

Field Marshal Thanom Kittikachorn our present Prime Minister, as you all know, is famous for his honesty and integrity. His slogan, as presented to the people of Thailand at the very beginning of his premiership, need it be recalled, is “**Do good, Do good, Do good.**”

I believe we bankers should do no less than respond to the urging of the Prime Minister. **Good will only come out of good.** The question is how to apply the precept of goodness to bankers. This needs a little more elaboration which I hope to be able to do in the course of this evening.

A good banker, for his own protection and for the protection of the banking system, should distinguish between good and bad customers. He should welcome the former and shun the latter. A customer with frequent bouncing cheques should be seen by his banker, and if he persists in his misbehaviour, his account should be closed. A good cheque system will bring a better reputation to our banking circle, and eventually will lead to more deposits for all concerned. In this connection I have noticed much progress in the clearing of cheques this past year. I must confess that I recently lost a bet to a bank, because this bank had succeeded in solving this problem of bounced cheques. The result is that the Bank of Thailand has the pleasure of welcoming the officials of this bank to a Chinese dinner. The offer still stands this year. Who will claim the next prize of a Chinese dinner?

To do good should not depend on other people doing good. Morality has no conditions. For instance, in the Ten Commandments there is no escape clause. “Thou shalt not kill” is not qualified by, “if other people do not.” When Field Marshal Thanom said he was against corruption, he did not mean that you can be corrupt, if other are. Certain banks, I hear, use the pretext of rumours about other banks paying interest higher than the legal limits to indulge in a dog fight for deposits. This excuse is invalid in law or morality. So far, the Bank of Thailand has confined itself to mere warning. From now on we intend strictly to enforce the Law and invoke statutory punishment.

To do good, one must ask the question to whom does the money in

the bank properly belong. The correct answer, you will agree with me, is that *it does not belong to the manager, however efficient he may be : it belongs to the depositors in general and to the shareholders.* It is the duty of bankers to protect public interest and therefore soundness and stability ought to be the over-riding principle of banking. Lending long while borrowing short is dangerous. The credit-worthiness of customers should be ascertained. In short, squandering other people's money is contrary to true banking.

A good banker has three main responsibilities, namely, to contribute to the stability of the banking system, to help national development, and lastly to make profit for his own bank. *These three goals can be achieved through strict conformity to law and regulations.* Those who are incapable of following the straight road should be urged to bow out.

To do good means also to facilitate the Government's development works which are in the public interest. The present Government is determined to spend considerable sums of money to finance various investment projects such as irrigation, agriculture, industry, highways, transportation, telecommunication, electricity, public health, education, etc. The Bank of Thailand plans to give the Government every possible assistance compatible with the principle of monetary stability. During the last three or four years the Ministry of Finance has been successful in avoiding using the facilities of the Central Bank, and thus we have been able to divert our resources to promote development in the private sector, with the help of, and through, commercial banks. From now on the problem will be more complicated. Resources will have to be mobilized to serve both the public and private sectors, while always maintaining the stability of our monetary system. I can assure this gathering that the Bank of Thailand will endeavour to shoulder its responsibility with equanimity. We shall assist the Government and at the same time we shall continue to

provide for the private sector through commercial banks. There are ways and means, *provided everybody will do good.*

There are several problems which we can anticipate during the course of the next few years, but we must all take heart. Goodness will always help solve problems. As an example, at the moment the cost of our export goods should be reduced as much as possible in order to develop our markets overseas; *no money should find its way into the wrong pocket.* This will be in accordance with the Prime Minister's slogan "**Do good.**"

There is, however, another question that I have not been able to answer. According to the Field Marshal's expressed wish, no minister or high official should get involved in trading activities. This is indeed a most praiseworthy principle. The question is, "*Is banking a trading activity?*"

In conclusion, on behalf of all the guests present, I wish to congratulate the Chairman and members of the Thai Bankers Association for having given us a very pleasant evening.

Ladies and gentlemen, please join me in raising your glass and drinking to the prosperity of the Thai Bankers Association and its members.